

[Aksel Larsen.]

handling her i Tinget diskuteret, hvad der i Grunden er Aarsagen til, at dette Lovforslag er dukket op, eller, som det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen udtrykte det ved anden Behandling, hvad Problemet er skabt af. Nu har jeg allerede oplyst Tinget om dette ved første Behandling, saa jeg kan ikke forstaa, at nogen kan være i Tvivl om det nu, men jeg skal gerne gentage mine Oplysninger. Jeg tilføjer til det meget muntre ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen, at hvis det alligevel ikke skulde trænge ind til hans Bevidsthed, behøver det ikke ubetinget at være min Skyld.

Dette Problem er blevet rejst til offentlig Debat af en Række store Landbrugere, hvis første Talsmand, hvis jeg ikke tager meget fejl, var den af mig tidligere omtalte Godsejer Schwensen til Trudsholm i Jylland. Disse store Landmænd gjorde den Betragtning gældende i den Presse, der stod til deres Raadighed, at de Lønninger, der betaltes i Tørvemoserne eller paa andre Arbejdspladser, væsentligt i Landdistrikterne, var af en saadan Højde, at Landbruget og Skovbruget stod i Fare for at miste sin faste Arbejdskraft. Der anførtes af disse store Landbrugere en Række Eksempler paa, at deres Karle havde sagt op med den Motivering, at de i Sommer hellere vilde gaa i Tørvemosen, det kunde de tjene mere ved. Det var altsaa dette, der skabte Problemet.

De paagældende Land- og Skovbrugere hævdede videre, at Samfundet, altsaa Staten, maatte skride ind for at forhindre denne Vandrang bort fra det egentlige Landbrugsarbejde. Hvormed motiverede man Kravet? Man motiverede Kravet med, at til at udføre Landbrugsarbejdet havde man Brug for faglært Arbejdskraft, og det samme gjaldt Arbejdet i Skovene. Man kunde ikke tage en hvilken som helst Murer eller Jord- og Betonarbejder eller Skrædder inde fra Byerne og sætte ham til at gaa bag ved en Plov eller passe Køer eller fælde Træer. Af den Grund maatte man sikre, at de, der var udlært ved dette Arbejde og vant til at udføre det, ogsaa kom til at udføre det i Sommer, og altsaa maatte man træffe Foranstaltninger, der forbød dem at tage andet Arbejde.

Dette var Begyndelsen til Diskussionen om denne Sag. Det var de Argumenter, som blev anført, og som den konservative Presse og Venstres Presse med meget stor Begejstring sluttede sig til. Jeg har ikke her i Tinget hørt noget fremført, som strider mod denne Begrundelse.

Saa er det, jeg siger: Problemet vilde altsaa ikke eksistere, Loven vilde ikke være nødvendig, hvis man for det paagældende Land- og Skovbrugsarbejde betalte en Løn, som var saa stor, at de paagældende Landarbejdere eller Skovarbejdere ikke lod sig friste til at forlade deres faste Arbejde og gaa ud i Møserne, eller hvor de nu kunde søge Arbejde. Man skal lægge Mærke til dette: forlade deres faste Arbejde, og det er jo rigtigt, at en Del af dem i hvert Fald kunde regne med at have fast Arbejde Sommeren igennem ved Landbruget, men ganske vist kunde kun et Faatal af dem regne med ogsaa at have fast Arbejde Vinteren igennem. Derimod kan Arbejdet i Tørvemoserne eller paa andre Arbejdspladser komme ud for Afbrydelse. Der er ingen Garanti for, at det varer mere end maaske en Maaned eller to eller det halve Aar, endsige det hele. Altsaa, Lønnen ved dette Arbejde skal være betydelig højere end Lønnen ved Landbrugsarbejdet, for at det kan betale sig at gaa over og tage det. Alligevel erklærede de paagældende Landbrugere, at deres Folk mente, det kunde betale sig.

Men det vilde sige, at der er et Svælg mellem de Lønninger, der betales ved Landbrugsarbejde og Skovbrugsarbejde, og saa de Lønninger, der kan tjenes ved andet Arbejde i Landdistrikterne. Ellers kunde man ikke nære Frygt for, at der skulde foregaa en saadan Flugt. Og saa er der ogsaa noget andet at tage i Betragtning, og det er, at det er en Kendsgerning — det kommer man ikke uden om —, at Landbruget beskæftiger langt færre Folk om Vinteren end om Sommeren, at Landbruget ikke føler sig forpligtet over for sine Folk om Vinteren, og det er jo i Virkeligheden Motiveringen — naar man endelig skal komme med en Motivering for de lave Lønninger, som man helst vil tie stille om, eventuelt benægte —, at man har Arbejde hele Aaret, men det har man bare ikke. Mindst Halvparten, maaske en endnu større Part, har ikke noget Arbejde om Vinteren, dem lader man gaa for Lud og koldt Vand. Saa er der egentlig ikke noget at sige til, at de gerne om Sommeren i den Tid, hvor der er Arbejde at faa eventuelt andetsteds, vil tjene saa meget som muligt og derfor bl. a. af Hensyn til den Vinter, hvor Landbruget lader dem gaa arbejdsløse, foretrækker at tage Arbejde i Tørvemoserne eller andetsteds om Sommeren.

Saaдан ligger Landet. Det kunde man altsaa komme uden om, hvis Landbruget vilde betale Lønninger, der stod i Forhold til den Kornpris, der er sikret dem gennem